

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 266. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387159568/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

lissom de wa gawn te Saa bløw han ilworrn, aa saah: »Da skal A indda sie om A ka bethaahl den Skitting aa en Konng de hæh Støk Arbed.« Dæhmæ tow han en Yws, aa stak bag nier ve hans Nakh, mæl hans Innetrøij aa hans Ullenskjøt, aa gik ued. Men e Slaw war begynt, aa de uet ett lænng, fæ Swenhs Folk bløw spiet ad aa faadrøwren. Han maat jow aasse sjæl remm, aa kam faahren aaljenn po hans Hæjst dæh faabi, hwor e Buen stod aa soe po e Slaw. Men saa støwted hans Hæjst. Finneren war atte ham et Stød tebaahg. Han rowwet te e Mand: »Hæel mæl! Hæel mæl! om Do veed et Stej.« »A ska hæhl Dæ søen« saa e Buen, ste di Uvenner ett ska finn Dæ løwren.« Mæ de samm hog han e Konng møt i hans Pann mæ e Yws, te han fil stjen-døe øwwerenn.

Da hans Muedstanner, Konng Wolmer, kom te aa fanh ham, lo han ham johr po de sam Stej, aa byg den kon Kjerck øwwer ham.

Ætte hans Døe haa di aalti kal ham Swen Graah, faade te han om-karn dæhr. – Men øwwenpo de hæhr ve vi no ha en Vihs aasse om Krie, som jen aa mi gue Venner – ja de er ett længer end tow Oer sin han døh – han haa sjæl dejjet:

Den Tie A war en bette Kaal, aa gik aa utted Foer,
A fek mi Føh aa Klejemon i Muoten Jensens Goer.
Aaw Naahd aa Barremhjatchied de fek isinn aa ta mæ,
Da mi Faarællr wa falln mæ fræ aa ingen Anr vil ha mæ.

Die war A ejjen manne Oer – had resten gue Daww;
Lid ingen Nø i nowen Maad – faa de wa Synd aa klaww.
Bøn had di ingen flier end mæ aa saa djer ejjen Dætter –
Di tinnit wal aasse, som de gik, te dæ kam ingen ætter.

Aa mæ aa Muotens Sessel som Soskin wust vi aap.
Dæ war ek jen uen Blødrohv i hinne hiele Kraap.
Vi wa som jit, hwa jen den vill, de vill den Annen aalti;
Vi wa tesammen føst aa sist, i Mark aa ve wo Maalti.